

Nr.
van het arrest

Nr. 2004/1622
van het repertorium

Nr.
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
12de kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

1.

marktkramer
geboren te op
wonende te

- beklaagde

2.

handelaarster
geboren te op
wonende te

-beklaagde

beide beklagden vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te _____ op een niet nader te bepalen datum in de loop van 1984 doch vastgesteld op 17 oktober 1996;

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven.

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastraerd of geweest zijnde _____ eigendom van :

_____ marktkramer, geboren te _____ op _____
 en wonende te _____
 _____ handelaarster, geboren te _____ op _____ en
 wonende te _____

Een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van een vaste inrichting, te weten, een bijgebouw bestaande uit twee tegen elkaar gebouwde loods en een rechthoekige loods met een totale diepte van 22,5 meter en een breedte van 10 à 13 meter te hebben gebouwd, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 17 oktober 1996 tot de dag der dagvaarding voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

Aanpassing:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans de stedenbouwkundige inspecteur, of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000,- Fr., *thans gelezen als 123,95 euro*, per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 28.12.1998, en ambtshalve ingeschreven.

Ontvangen : 3.255 frank. *thans gelezen als 80,69 euro*.

De Bewaarder (get.)

het onroerend goed eigendom zijnde van
 krachtens akte van aankoop
 ontvangen op 18.10.1976 door notaris
 te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op

- 5 december 2002 door BEKLAAGDEN tegen al de beschikkingen
- 11 december 2002 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen tegen beide beklaagden, uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, in verzet tegen een verstekvonnis d.d. 3.9.2002, op tegenspraak geweest door één rechter op 26 november 2002 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13de kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart het verzet ontvankelijk;

Zegt dat de feiten thans strafbaar worden gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000;

Zegt dat de periode van incriminatie eindigt op 8 december 1998, datum van bevel tot dagvaarding, voor wat betreft de instandhouding;

Doet het vonnis van 3 september 2002 teniet, en opnieuw recht doende;

Verklaart de strafvordering voor zover zij betrekking heeft op de oprichting van de loodsen, vervallen door verjaring;

Verklaart voor het overige beide beklaagden schulden aan de feiten van instandhouding, zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden voor 01.01.2002;

Veroordeelt beide beklaagden ieder tot een geldboete van 9 euro x 200 = 1.800 euro of 75 dagen vervangende gevangenisstraf met uitstel 3

jaar voor een gedeelte van 6,50 euro x 200 = 1.300 euro of 55 dagen vervangende gevangenisstraf

Verplicht elke beklaagde tot betaling van:

- een bijdrage van 10 euro x 5 = 50 euro
- een vergoeding van 25 euro

Verwijst beklaagden tot de kosten van het verstekvonnis, betekeningskosten inbegrepen en de kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklaagden, in totaal begroot op 112,02 euro voor iedere beklaagde;

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak –inclusief de vloerplaten- van de twee loodsen en dit binnen ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gelet op het vonnis uitgesproken bij verstek op 3 september 2002, waarbij als volgt werd beslist:

Zegt dat de feiten thans strafbaar worden gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000;

Zegt dat de periode van incriminatie eindigt op 8 december 1998, datum van bevel tot dagvaarding, voor wat betreft de instandhouding;

Verklaart de strafvordering voor zover zij betrekking heeft op de oprichting van de loodsen, vervallen door verjaring;

Verklaart voor het overige beide beklaagden schulden aan de feiten van instandhouding, zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden voor 01.01.2002;

Veroordeelt beide beklaagden ieder tot een geldboete van 9 euro x 200 = 1.800 euro of 75 dagen vervangende gevangenisstraf

Verplicht elke beklaagde tot betaling van:

- een bijdrage van 10 euro x 5 = 50 euro
- een vergoeding van 25 euro
- de kosten van het geding begroot op 50,26 euro

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak –inclusief de vloerplaten- van de twee loodsen en dit binnen drie maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

*** *** ***

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging
ontwikkeld door Mr. _____ advocaat bij de
balie van _____

Gelet op de neergelegde conclusies;

Gelet op het bestreden vonnis van de correctionele
rechtbank van Hasselt dd. 26 november 2002;

Overwegende dat het hoger beroep van de beklaagden
van 5 december 2002 tegen al de beschikkingen van
het vonnis op verzet d.d. 26 november 2002, naar
vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk is
behoudens in zo verre ook gericht tegen het
onderdeel van het bestreden vonnis waarbij hun
verzet tegen het verstekvonnis van 3 september
2002 ontvankelijk verklaard werd, het hoger beroep
in zo verre niet ontvankelijk zijnde bij gebrek
aan belang;

Overwegende dat het hoger beroep van het Openbaar
Ministerie, regelmatig naar vorm en termijn
ontvankelijk is;

Overwegende dat het verzet van beklaagden
ontvankelijk is, behoudens in zoverre bij het
verstekvonnis de strafvordering met betrekking tot
de oprichting van de loodsen vervallen werd
verklaard door verjaring en dit bij gebrek aan
belang;

Dat derhalve dan ook verworven is dat de
strafvordering met betrekking tot de oprichting
van de loodsen vervallen is door verjaring en het
Hof desbetreffende niet meer te oordelen heeft;

Dat beklaagden dienen verwezen te worden in de
kosten van hun verzet, het verstek aan hun
persoonlijk toedoen te wijten zijnde;

Overwegende dat de feiten der tenlasteleggingen
naar tijdsbepaling dienen gepreciseerd te worden
als volgt:

- voor de oprichting: tussen 31 december 1983 en 1
januari 1985
- voor de instandhouding: vanaf dan tot 8 december
1998

Overwegende dat de feiten der tenlastelegging
zoals gepreciseerd dienen geactualiseerd te worden

aan de gewijzigde wetgeving, het decreet van 18 mei 1999 tevens gewijzigd zijnde door de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003;

Overwegende dat de feiten op zich niet gewijzigd worden door de voornoemde precisering en actualisering waarvan beklaagden in kennis werden gesteld ter terechtzitting van dit Hof van 3 maart 2004 zodat zij zich met kennis van zaken hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de eerste rechter in het verstekvonnis voornoemd als tevens in het vonnis op verzet, voor wat betreft de instandhouding onwettige straffen heeft uitgesproken, namelijk politiestrafen zonder aanneming van verzachtende omstandigheden;

Dat door deze onwettige opgelegde politiestrafen evenwel de verjaringstermijnen zoals wettelijk voorzien met betrekking tot de overtredingen niet dienen toegepast te worden aangezien de strafrechtelijke veroordelingen thans nog niet onherroepelijk vaststaan en het misdrijf waarvoor beklaagden strafrechtelijk worden vervolgd nl. inbreuk op de wetgeving inzake ruimtelijke ordening, nog steeds een wanbedrijf uitmaakt;

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering met betrekking tot de instandhouding zoals gepreciseerd en geactualiseerd nuttig werd gestuit door het proces-verbaal van de terechtzitting van dit Hof d.d. 5 november 2003 zodat de strafvordering niet vervallen is door verjaring;

Overwegende dat door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan de schuld van beklaagden aan het feit der tenlastelegging van instandhouding zoals gepreciseerd en geactualiseerd bewezen is gebleven en de daartoe door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving, door beklaagden niet weerlegd zijnde in conclusies, door het Hof wordt bijgetreden en tot de zijne wordt gemaakt;

Overwegende dat beklaagden zich niet kunnen beroepen op goede trouw in hunne hoofde nu zij wisten dat de boogloodsen, die zonder vergunning door hen werden opgericht, niet regulariseerbaar waren en zij niettegenstaande dit gegeven zij deze loodsen toch hebben instandgehouden;

Dat het niet tot de bevoegdheid van het Hof behoort om te oordelen over de opportuniteit van de

administratieve beslissingen waarbij de regularisatie werd geweigerd en een mogelijks thans nog hangende administratieve procedure de behandeling van de zaak in rechte niet in de weg staat;

Overwegende dat met betrekking tot de strafmaat het Hof, zoals reeds gesteld, de toestand van beklaagden op strafrechtelijk gebied niet mag verzwaren in vergelijking met de toestand conform het verstekvonnis van 3 september 2002, ondanks de onwettigheid van de straffen zoals opgelegd in dit verstekvonnis;

Dat het derhalve gepast is aan elk der beklaagden een geldboete van $9 : 40,3399 \text{ euro} \times 200 = 44,62 \text{ euro}$ of 3 dagen vervangende gevangenisstraf op te leggen;

Dat bij het opleggen van deze straffen rekening werd gehouden met de aard, de omvang en de relatieve ernst van de feiten, de persoonlijkheid en het blanco strafregister van beklaagden;

Dat de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Dat er geen enkele reden is om aan beklaagden het voordeel van uitstel van tenuitvoerlegging van de straf, voor een gedeelte van deze geldboete, toe te kennen nu zij gedurende een lange periode het genot hebben gehad van wederrechtelijk instandgehouden constructies en zij tot op heden geen enkel initiatief hebben genomen om deze constructies te verwijderen;

Wat betreft de herstellvordering

Overwegende dat de vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans stedenbouwkundig inspecteur, niet kennelijk onredelijk is en evenmin berust op machtsafwendings of machtsoverschrijding en wel degelijk werd genomen met het oog op een goede ruimtelijke ordening en als dusdanig ook uitdrukkelijk en afdoende werd gemotiveerd;

Dat de kwestieuze loodsen niet bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin, maar gebruikt worden in het kader van de detailhandel in voedingsproducten van beklagde en de bestemming van deze loodsen als stapelplaats, werkruimte en garage strijdig is met de voorschriften van het gewestplan en een aantasting betekent van het homogene agrarische gebied waarbinnen het perceel

waarop de loodsen werden opgericht deels gelegen is;

Dat het Hof niet bevoegd is om te oordelen over de opportuniteit van het gevorderde herstel en een mogelijke administratieve procedure de behandeling in rechte thans niet in de weg staat;

Overwegende dat beklaagde zich niet kan beroepen op het feit dat hij aangemoedigd zou geweest zijn bij de uitbouw van zijn zaak doordat hij een vergunning kreeg voor de bestemmingswijziging van de kelderruimte naar winkelruimte om hieruit af te leiden dat de loodsen ook zouden moeten vergund worden en alleszins niet zouden moeten afgebroken worden nu hij deze loodsen zonder vergunning heeft opgericht en instandgehouden en de regularisatie ervan geweigerd werd;

Overwegende dat de herstellvordering van de gemachtigde ambtenaar, thans stedenbouwkundig inspecteur, zoals geformuleerd op 6 augustus 1998 gegrond is nl. herstel van de plaats in de vorige staat wat impliceert de integrale slooping (inclusief de vloerplaten) van de wederrechtelijk opgerichte loodsen bestaande uit een rechthoekige loods en een boogloods die aan elkaar zijn vastgebouwd met een totale diepte van 22,5 m en een breedte van 10 m tot 13 m;

Dat het gepast is de termijn waarbinnen dit herstel dient uitgevoerd te worden te bepalen op 2 jaar onder verbeurte van een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Rechtdoende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211 bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29

maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001

Verklaart het hoger beroep van beklaagden niet ontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op de ontvankelijkverklaring van het verzet;

Verklaart voor het overige het hoger beroep van beklaagden en het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Verklaart het verzet van beklaagden, in zoverre gericht tegen de vervallenverklaring van de strafvordering door verjaring met betrekking tot de oprichting van de loodsen, onontvankelijk bij gebrek aan belang;

Verklaart voor het overige het verzet van beklaagden ontvankelijk;

Stelt vast dat het Hof niet meer vermag te oordelen omtrent de strafvordering met betrekking tot de oprichting van de loodsen;

Zegt dat de feiten der tenlasteleggingen worden gepreciseerd en geactualiseerd zoals omschreven in dit arrest (pagina's 6 en 7);

Bevestigt het bestreden vonnis waar het:

- beklaagden schuldig verklaart aan de tenlastelegging van de instandhouding zoals thans gepreciseerd en geactualiseerd

- aan elke veroordeelde een vergoeding van
VIJFENTWINTIG EURO oplegt;

Het bestreden vonnis voor het overige wijzigend:

Veroordeelt elk der beklaagden tot een geldboete van 9 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 44,62 euro (VIERENVEERTIG EURO en TWEEËNZESTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van DRIE DAGEN;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van TIEN EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO;

Verleent aan beklaagden niet het voordeel van uitstel van tenuitvoerlegging van een gedeelte van de geldboete;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de integrale sloping (inclusief de vloerplaten) van de wederrechtelijk opgerichte loods bestaande uit een rechthoekige loods en een boogloods die aan elkaar zijn vastgebouwd met een totale diepte van van 22,5 m en een breedte van 10 m tot 13 m, binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen TWEE JAAR na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat opgesteld door de overheid die het arrest

uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair in de overige kosten van beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 288,16 euro, hierin begrepen de kosten van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan het persoonlijk toedoen van beklaagden te wijten zijnde;

Stelt vast dat al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt werden door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
EENENDERTIG MAART TWEEDUIZEND EN VIER

waar aanwezig waren

Raadsheer wnd. Voorzitter

Raadsheer

Plaatsvervangend Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Raadsheer,
mede beraadslaagd neert overeenkomstig artikel 778
van het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze
magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen door
Plaatsvervangend Raadsheer,
daartoe aangewezen overeenkomstig artikel 779 van
het Gerechtelijk Wetboek, bij bevelschrift van de
Eerste Voorzitter van het Hof van beroep alhier,
in datum van heden;